

LITERATURA INFANTIL I JUVENIL

Versemlances

ANDREU SOTORRA

www.andreusotorra.com

Miquel-Lluís Muntané,
Madrigal. La Busca Edicions.
Barcelona, 2001.
A partir de 14 anys.

Aquest aplec de catorze relats breus, que l'autor presenta en un ventall generós de tècniques i recursos, aporta una mirada atenta sobre la capacitat de comunicar-se de les persones, desplegada amb la seguretat implacable d'un llenguatge dúctil i acabats artesans. A partir d'uns personatges vibrants, definits amb sobrietat, Miquel-Lluís Muntané (Barcelona, 1956) es disposa a "explicar una història versemlant, no pas un conte de fades. Es proposa reflectir les esperances, els patiments i les contradiccions d'uns personatges de carn i ossos", tal com fa dir a l'escriptor protagonista del relat metaliterari, *L'opció de Ioannis Garavoulis*.

A *Madrigal*, primer relat que dona títol al conjunt, el protagonista s'enamora a primer cop d'ull d'una noia del cor de Bratislava, mentre l'escolta cantant una composició de Monteverdi. Una recerca tortuosa per apropar-se a la noia i una realitat adversa no li permeten que el somni d'amor prosperi. En aquest discurs lògic sobre el res no és el que sembla, hi destaquen les gradacions que van de l'entusiasme a l'amargor.

També el segon relat, *Una cita breu*, té com a rerefons un fracàs. En aquest cas es tracta d'una amistat frustrada entre un xicot que demana caritat i un altre amb família estable. El relat posa de manifest com són de vanes les paraules si no van acompanyades de l'acció. Ni l'un se sent forçat a complir el compromís que ha pres voluntàriament, ni l'altre espera que el compleixi.

MIRADES CREUADES

Moltes mirades creuades que creen expectatives d'una relació futura entre persones que viatgen en tren són sintetitzades a *Vies mortes*. Els protagonistes són un noi i una noia indecisos que no gosen comunicar-se per por de fer el ridícul. També la tímida plana sobre el monòleg intern adreçat a un diari a *La raó dels dies*. Aquí és el record de l'adolescent de 16 anys, amoiat per agradar. D'altra banda, al relat *Aturar el temps a Marràqueix*, d'un cert to nostàlgic, el protagonista recorre amb una dona els llocs que, anteriorment, havia recorregut, apassionat, amb una altra. No pot recuperar el passat, però el viatge l'ajuda a enfrontar el repte d'escometre el futur. El to nostàlgic es retroba a *Irene com un miracle*, on l'autor refà la petjada del primer amor. L'ambigüitat i un cert alè de misteri de *Silvia i els amants* es desprèn del contrast entre el

marc realista familiar i uns viants, quasi ombres, que passen per la vorera de la casa i que desperten la curiositat sexual d'una adolescent.

En el conjunt hi ha tres relats que destaquen pel to d'humor agre. *Dinar de treball* i *La pistola galàctica* tenen com a referent la societat de consum. *Un client especial* és el tercer relat que participa d'aquests relleus amargs, passats en aquest cas pel filtre de la tendresa, on un home s'excita en sentir un oboè d'un disc de Scarlatti, fins a un clima patètic i frustrant.

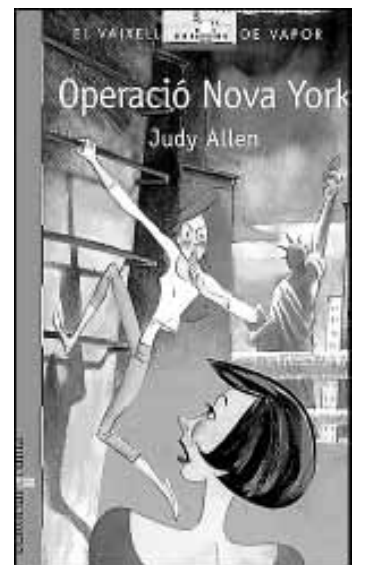
A *Muntar-s'ho*, s'hi troba l'acceptació de la pròpia realitat, positivament-la. En canvi, a la narració epistolar *Qui juga amb foc...*, la protagonista se sent culpable de l'enfonsament d'un home quan ella el va refusar. Tanca el recull *Una mena de fracàs*, retrat realista de la superficialitat del món de l'edició: presentació, canapès, signatura de llibres... De la faramella circumdant, l'autor enfoca amb tendresa un jubilat que no té diners per comprar-se el llibre.

Tomeu Vidal Pizà, *Què veus, Xuti?* Col·lecció *El Corsari*. La Galera. Barcelona, 2001. A partir de 14 anys.

Luciano Comida, *Un paquet anomenat Miquel Crismani*. Traducció de Joan Armangué. Il·lustracions d'Anna Mongay. Col·lecció *El Vaixell de Vapor*. Editorial Cruïlla. Barcelona, 2001. A partir de 12 anys.

Judy Allen, *Operació Nova York*. Traducció de Montserrat Mestre. Il·lustracions de Pep Brocal. Col·lecció *El Vaixell de Vapor*. Editorial Cruïlla. Barcelona, 2001. A partir de 12 anys.

El Xuti s'imagina tota una realitat amagada darrere de tot el que veu. Un simple moviment, una mirada, una rialla, un ocell que vola, la gent del carrer... i tot allò que l'envolta passa pel filtre de la seva sensibilitat. Té com a interlocutor dels seus relats el Marto, un amic sorgit d'una enemistat. Plegats fantasiegen sobre vides anònimes i situacions no viscudes.

El Miquel s'enrabia quan els seus pares li anuncien que se'n van de viatge i el facturaran uns quants dies al poblet de Malamort, a casa dels oncles. El poble sembla molt avorrit, però un cop allà, el Miquel descobreix el potencial de diversió de l'indret.

La Jo i la Ruth són dues amigues amb molt de sentit de l'humor que han resolt uns quants casos misteriosos i han sobreviscut a viatges complicats. Ara són a Nova York i sospiten que hi ha alguna cosa que no rutlla. Es veuran submergides en un embolic dels grossos.

JACQUES TARDI

Melodia negra

JOSEP CÁLVEZ

CÒMIC

El darrer Saló d'Angulema, celebrat a les acaballes del mes de gener passat, ha atorgat els premis del públic i al millor dibuix a l'àlbum de Jacques Tardi: *Le Cri du*

peuple. Autor clàssic pel seu estil consolidat i reconegut, continua sent actual i amb capacitat de comunicar amb el lector d'avui, com confirmen aquests guardons, i habilitat per evitar el parany de la reiteració, malgrat la seva fidelitat a unes temàtiques i

uns personatges. Ara, amb l'inevitable retard respecte a la seva aparició a França, es publica aquí *¿Huele a muerto o qué?*, la seva darrera cita amb Nestor Burma, detectiu creat per Leo Malet i que ha trobat en les mans del dibuixant francès una nova vida.

En aquesta aventura el desenvolupament de la intriga, àgil i interessant, se centra en el món del teatre i de la cançó melòdica dels anys cinquanta. És aquest un escenari narratiu que aporta certa lleugeresa, joc d'equívocs i relacions gairebé de vodevil, a l'obligat descobriment de l'altra cara de la vida, l'exhibició de misèries morals dels humans al voltant del poder del diner, que acompanya a cada misteri desentrellat.

D'altra banda, l'augment de protagonisme de Hélène, la secretària de Burma, aporta una confrontació dinàmica i fresca, amb diàlegs divertits i políticament incorrectes, entre la seva ingenuïtat i l'escepticisme del seu cap.

I, finalment, hi ha els carrers, la gent, els edificis, els bars, l'ambient..., del París d'aquells anys que són l'altre protagonista d'aquesta sèrie i de la majoria de les obres de Jacques Tardi.

Leo Malet i Tardi,
¿Huele a muerto o qué?
Norma Editorial.
Barcelona, 2002.